

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent; given Stockholms slott den 26 februari 1931.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. Gärde.

Förslag

till

L a g

**om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884
(nr 25) angående patent.**

Häri genom förordnas, att 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent, vilka lagrum ändrats, 5, 6 och 8 §§ genom lag den 9 maj 1902 (nr 45) och 7 § senast genom lag den 23 april 1920 (nr 162), skola — 7 § i nedan intagen del — erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Finner patentmyndigheten, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. honom ålegat, skall patentmyndigheten hålla sökanden till handa eller, om fullständig adress uppgivits, med posten till honom översända skriftlig underrättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, skall patentmyndigheten avföra ansökningen; ägande sökanden dock att återuppliva densamma genom att inom fyra månader från utgången av förenämnda tid till patentmyndigheten inkomma med yttrande och en avgift (återupplivningsavgift) av tjugufem kronor.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom tid, som i andra stycket stadgas, med yttrande och återupplivningsavgift, men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

6 §.

Finner patentmyndigheten, att uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därå må meddelas, eller att uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller att sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, ej visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller att sökande underlåtit att erlägga ansökningsavgift, skall patentmyndigheten på sätt i 5 § sägs lämna sökanden skriftlig underrättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, äge vad i 5 § andra stycket stadgas motsvarande tillämpning.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom fyra månader från utgången av sagda tid med yttrande och återupp-

livningsavgift, men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten avslå ansöknigen.

7 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, avslå ansöknigen, låte patentmyndigheten, efter underrättelse därom till sökanden på sätt i 5 § sägs, i allmänna tidningarna införa kungörelse om ansöknigen med uppgift å dess huvudsakliga innehåll; hålle ock ansökningshandlingarna hos patentmyndigheten tillgängliga för en var, som önskar därav taga kännedom.

Under — — — — — patentansöknigen.

Inom — — — — — erlagts.

Efter — — — — — avgörande.

Möter — — — — — offentliggöras.

8 §.

Då genom beslut av patentmyndigheten, vilket ej givits å patentmyndighetens besvärsavdelning, patentansökning förklarats förfallen eller blivit avslagen, skall underrättelse om beslutet med skälen därför skriftligen delgivas sökanden på sätt i 5 § sägs.

Är sökanden missnöjd med beslutet, äge han att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos patentmyndighetens besvärsavdelning anföra besvär. Vid besvären foge sökanden en avgift (besvärsavgift) av sjuttiofem kronor, vid äventyr, om avgiften icke erlagts före nämnda tids utgång, att besvären icke upptagas till prövning.

Patentmyndighetens besvärsavdelning skall bestå av patentmyndighetens chef såsom ordförande samt tre av Konungen utsedda tekniskt kunniga ledamöter; i handläggning och avgörande av ärende, vars beskaffenhet sådant påfordrar, skall deltaga en av Konungen inom patentmyndigheten därtill förordnad rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningen är beslutför, när förutom patentmyndighetens chef och i förekommande fall den rättskunnige ledamoten minst två av de övriga ledamöterna äro tillstädes. Såsom besvärsavdelningens beslut gälle den mening, varom flertalet förenar sig, eller vid lika röstetal den mening, som biträdes av ordföranden. Besvärsavdelningen äge att till utredning i ärende, som ankommer på dess prövning, låta vid allmän domstol höra vittnen. Närmare bestämmelser om besvärsavdelningens verksamhet meddelar Konungen.

Angående underrättelse om beslut, enligt vilket patentmyndighetens besvärsavdelning funnit patentansökning icke kunna bifallas, gälle vad i första stycket sägs.

Över sådant beslut äge sökanden att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos Konungen anföra besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931 men äger icke tillämpning i fråga om förelägganden och beslut, som av patentmyndigheten givits före nämnda dag.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, fråga om *ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent* samt anför:

»Chefen för handelsdepartementet har förut denna dag, i samband med frågan angående stat för patent- och registreringsverket, föreslagit viss omorganisation av detta ämbetsverk. Förslaget ansluter sig till ett av generaldirektören K. Levinson i egenskap av ekonomisakkunnig med biträde av filosofie doktorn A. R. Lindblad och professorn vid tekniska högskolan E. H. W. Weibull efter granskning av verkets organisation och arbetssätt den 16 oktober 1930 avgivet betänkande i ämnet. Såsom redan erinrats av chefen för handelsdepartementet, förutsätter ett genomförande av organisationsförslaget vissa ändringar i patentförordningen.

Gällande rätt.

Enligt 4 § 1 mom. i nämnda förordning skall den, som vill erhålla patent, till patentmyndigheten ingiva eller i betalt brev insända skriftlig ansökan samt därvid foga beskrivning över uppfinningen och de ritningar, som erfordras för att tydliggöra beskrivningen, ävensom, där sådant behöves, modeller, varuprov och dylikt. Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och postadress samt uppfinningens benämning. Beskrivningen skall vara så tydlig och fullständig, att sakkunnig person bör kunna med ledning därav utöva uppfinningen. Där i skall bestämt angivas vad sökanden anser vara det nya i uppfinningen. Är sökanden ej boende inom riket, skall han vid ansökningen foga jämväl fullmakt för ett inom riket bosatt ombud att i allt vad patentet angår svara för honom. Sökes patent å flera uppfinningar, skola särskilda ansökningshandlingar för vardera ingivas.

I 2 mom. föreskrives, att sökande, som uppgivit annan såsom uppfinnare, skall förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehavare.

Enligt 3 mom. i samma paragraf åligger det därjämte sökanden att bifoga en avgift (ansökningsavgift) av femtio kronor.

I patentförordningens 5 § stadgas, att, om patentmyndigheten finner, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. ålegat honom, skriftlig under rättelse härom skall hållas sökanden tillhanda eller, om fullständig adress uppgivits, med posten översändas till honom. Därest sökanden ej inom viss av patentmyndigheten bestämd tid fullgör vad som brister, äger patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

Enligt 6 § i patentförordningen äger patentmyndigheten genast avslå ansökningen, därest uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därå må meddelas, eller uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller där sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, icke har visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller sökande har underlåtit att erlægga ansökningsavgift. Emellertid har praxis så utvecklats sig, att även i fall, som avses i 6 §, underrättelse (föreläggande) alltid meddelas sökanden och att eventuellt avslag således icke sker förrän efter den förelagda tidens utgång.

I 7 § meddelas föreskrifter angående förfaringssättet för den händelse ansökningshandlingarna äro fullständiga och anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, genast avslå ansökningen.

Slutligen föreskrives i 8 §, att, om patentansökning förklarats förfallen eller blivit avslagen, underrättelse om beslutet med skälen därför skall skriftligen delgivas sökanden så som i 5 § stadgas för där avsedda fall. Är sökanden missnöjd med beslutet, äger han att vid talans förlust innan klockan tolv å sextionde dagen från beslutets dag anföra besvär däröver hos Konungen.

Över patents meddelande får däremot besvär ej anföras, utan den, som anser sin rätt vara genom patentet förnärmat, har att vid domstol föra talan om patentets ogillande (18 §).

De ändringar i patentförordningen, som de sakkunniga ansett betingade av omorganisationen, hava av dem sammanfattats i ett *utkast till ändringar i förordningen den 16 maj 1884 angående patent*, vilket torde få som bilaga åtfölja detta protokoll.

*De sakkunnigas
ändringsförslag.*

De föreslagna författningsändringarna innefatta dels föreskrift om obligatoriskt avförande i vissa fall av patentansökningar med rätt för den, vars ansökning sålunda avförts, att inom viss tid kunna få ärendet återupplivat för vidare behandling, dels ock införandet av en ny instansordning i patentärenden.

För närvarande förekommer det mycket ofta, att den patentsökande underlåter att fullgöra patentmyndighetens föreläggande d. v. s. uraktlåter att svara eller ock inlämnar en svarsskrivelse, i vilken han, vanligen utan närmare motivering, överlämnar ärendet till avgörande. I dylika fall företager patentmyndigheten en ny prövning av ärendet. Någon gång resulterar denna prövning i att ansökningen trots det givna föreläggandet godkännes i befintligt skick eller att ett nytt, annorlunda avfattat föreläggande gives och att patent till sist kan beviljas, men i regel befinner sig ärendet i sådant skick, att av-

*Avförande
med återupplivningsrätt.*

slags- eller förfallobeslut följer. Ett sådant beslut måste emellertid föregås av en ganska omständlig handläggning. Vederbörande tekniske ledamot har först att inför den byråchef, som förestår avdelningen, verkställa en förberedande föredragning av ärendet. Den slutliga föredragningen sker sedermera inför generaldirektören och avdelningschefen. Är fråga om förfallobeslut eller sådant avslagsbeslut, som grundar sig på juridiska skäl, skall jämväl byrådirektören på administrativa avdelningen i egenskap av rättskunnig närvara och deltaga i beslutet. Finner generaldirektören ärendets beskaffenhet kräva flera ledamöters hörande, äger han tillkalla sådana. Beslut fattas enligt flertalets mening med utslagsröst för generaldirektören. — Beslut om ansöknings godkännande till kungörande eller om meddelande av patent kan däremot fattas av avdelningschefen, den föredragande tekniske ledamoten och i förekommande fall den rättskunnige ledamoten, därest de äro om beslutet ense.

De flesta avslagna och förfallna ärenden tillhöra den kategori, där föreläggande icke besvarats eller där ärendet, på sätt nyss nämnts, av sökanden överlämnats till avgörande. Anledningen till att svar ej avgives lärer ofta vara den, att sökanden ej vill underkasta sig det besvär, som är förenat med ett formellt återtagande av ansökningen. Det kan också inträffa, att vederbörande ombud ej lyckas erhålla besked från sökanden, huruvida och i vad mån ansökningen skall fullföljas. Om i dylika fall ombudet skulle återtaga ansökningen och ärendet följaktligen avföras, föreläge icke någon annan möjlighet för sökanden att få detsamma återupptaget än genom ingivande av ny ansökan. Den nya ansökningsdagen bleve då avgörande vid bedömande av uppfinningens nyhet. Om däremot ombudet, i stället för att återtaga ansökningen, underlåter att svara eller överlämnar ärendet till beslut, blir påföljden visserligen i regel avslag eller förfalloförklaring, men möjligheten att anföra besvär — eventuellt med omskrivna patentanspråk — står då sökanden öppen. Det är helt naturligt, att denna för sökanden mera bekväma och samtidigt mera gynnsamma men för patentverket vida mer tyngande utväg i regel av sökandena anlitas.

I syfte att vinna rättelse i detta omständliga och för ämbetsverkets arbete hindrande förfaringssätt i fråga om ärenden, som sökandena i regel själva betrakta som övergivna, hava de sakkunniga föreslagit, att, därest sökanden underlåter att inom föreskriven tid avgiva infortrat yttrande, ansökningen skulle — i likhet med vad som redan nu tillämpas på sina håll i utlandet — avföras men med rätt för sökanden att inom en tid av 120 dagar från tidsfristens utgång på begäran få ansökningen återupplivad. För återupplivning skulle erläggas en särskild avgift, förslagsvis 50 kronor.

De ändringar i patentförordningen, som de sakkunniga ansett införandet av förenämnda ordning påkalla, framgå av 5, 6 och 7 §§ i det av dem upprättade utkastet.

Vid övervägande av spörsmålet om det ändamålsenligaste systemet för patentärendenas handläggning hava de sakkunniga i syfte att öka ledamots avverkningskapacitet föreslagit, att åt ledamoten — vilken utför granskning och meddelar förberedande beslut samt alltså handlägger ärendena från första bör-

Instans-
ordning
inom
verket.

Anmälnings-
avdel-
ningarna.

jan — uppdroges att självständigt meddela patent i sådana ärenden, där invändning icke blivit framställd. Därjämte hava de sakkunniga i enahanda syfte föreslagit, att ärenden, däri avslags- eller förfallobeslut ifrågasättes — vilka ärenden, såsom förut nämnts, nu föredragas av den tekniske ledamoten inför avdelningschefen och därefter, i närvaro av den senare jämte i förekommande fall den administrative byrådirektören, inför generaldirektören — skulle föredragas av ledamoten inför avdelningschefen och, där ärendena så påfordrade, verkets sekreterare såsom rättskunnig ledamot samt avgöras av avdelningschefen. Den kollegiala behandlingsformen borde dock enligt de sakkunniga icke övergivnas, med mindre — under bibehållande av regeringsrätten såsom högsta instans i samma omfattning som för närvarande — inom patentverket inrättades en särskild mellaninstans, besvärsavdelningen, för prövning av besvär över avslags- och förfallobeslut. Ärende, vari invändning framställt, skulle ävenledes handläggas och avgöras i sistnämnda ordning, dock att, om avdelningschefen funne ärendet trots invändningen böra leda till patent, ärendet skulle underställas besvärsavdelningen. Till skillnad från besvärsavdelningen skulle de avdelningar, som i första hand hade att taga befattning med patentärendena och i vissa fall fatta beslut, benämnas anmälningssavdelningarna.

Besvärsavdelningen skulle bestå av verkets chef såsom självskriven ordförande samt tre tekniska ledamöter ävensom, där ärendets beskaffenhet sådant påfordrade, den administrative byrådirektören såsom rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningens åligganden skulle, såsom nyss angivits, i första hand bestå i handläggning av från anmälningssavdelning genom besvär fullföljda avslags- och förfalloärenden, varjämte besvärsavdelningen skulle underställningsvis pröva sådana ärenden, i vilka anmälningssavdelning funnit inkomna invändningar böra lämnas utan avseende. Till besvärsavdelningens åligganden skulle ytterligare höra att avgiva utlåtanden i besvärs mål, som från regeringsrätten remitterats till ämbetsverket för yttrande, ävensom att avgiva yttranden, som av domstolar begärts i mål rörande upphävande av patent, meddelande av tvångslicens eller intrång i patent. Slutligen borde besvärsavdelningen hava att handlägga ärenden, som anginge författningar rörande patent. För beslutförhet skulle erfordras närvaro av förutom ämbetsverkets chef eller den rättskunnige ledamoten minst två tekniska ledamöter. Beslut skulle fattas i enlighet med flertalets mening med utslagsröst för ordföranden. Muntliga förhandlingar borde kunna förekomma, men därjämte syntes avdelningen böra erhålla befogenhet att till utredning av visst ärende påkalla förhör med vittnen och sakkunniga inför domstol. Den, som till besvärsavdelningen fullföljde ett patentärende, skulle enligt de sakkunnigas förslag erlagga en särskild avgift av 75 kronor.

Den ändring i patentförordningen, som de sakkunniga ansett besvärsavdelningens inrättande påkalla, framgår av 8 § i det av dem upprättade utkastet.

Över de sakkunnigas organisationsförslag jämte utkast till ändringar i patentförordningen hava kommerskollegium samt patent- och registreringsverket avgivit utlåtanden. Tillfälle till yttrandes avgivande har av kommers-

Besvärsavdelningen.

Avgivna yttranden.

kollegium beretts samtliga handelskamrar i riket, Sveriges industriförbund, fullmäktige i jernkontoret och svenska teknologföreningen samt av patent- och registreringsverket svenska uppfinnareföreningen, svenska patentombudsforeningen, svenska föreningen för industriellt rättsskydd samt patent- och registreringsverkets tjänstemannaförening.

Båda ämbetsverken jämte de organisationer, som inkommit med yttranden, äro ense om behovet av de ifrågasatta åtgärderna och hava jämväl i det stora hela lämnat förslaget, så vitt nu är i fråga, utan erinran.

I fråga om patentärendenas avförande i vissa fall med rätt till återupplivning har dock i några yttranden anmärkts, dels att avförandet icke borde göras obligatoriskt och dels att återupplivningsavgiften borde sänkas till 25 kronor.

I anledning av dessa anmärkningar har *patent- och registreringsverket* anfört:

Avsikten vore, att endast sådant ärende, i vilket svar å föreläggande helt uteblivit, skulle avföras samt att den nuvarande möjligheten att erhålla anstånd med besvarandet av ett föreläggande skulle bibehållas. För vinnande i full utsträckning av önskvärd enkelhet med ty åtföljande tidsbesparing vore det av vikt, att avförandet skedde så att säga automatiskt. En viss motsvarighet härtill finnes redan enligt gällande patentförordning (7 § 3 stycket) för det fall, att en sökande ej inom föreskriven tid erlade stadgad utfärdnings- och stämpelavgift. Det föreliggande utkastet borde dock så till vida jämkas, att förutsättningen för lagbudets tillämpning komme till otvetydigt uttryck. — Att bestämma återupplivningsavgiften till allenast 25 kronor syntes ämbetsverket näppeligen av förhållandena motiverat, men en dylik sänkning skulle icke heller mera avsevärt inverka på ämbetsverkets ekonomi.

I fråga om besvärsavdelningen har i vissa yttranden anmärkts, dels att avdelningen borde förstärkas med utom verket stående sakkunniga inom teknikkens olika grenar och dels att jämväl invändare borde tillerkännas rätt att hos avdelningen anföra besvär.

Patent- och registreringsverket har härom anfört:

Väl skulle det kunna ifrågasättas, huruvida ej utomstående sakkunniga borde hava säte och stämma i besvärsavdelningen, för vilken händelse denna möjligen kunde tänkas såsom sista instans. Dock funne sig ämbetsverket icke nu böra göra någon hemställan i denna riktning. Anordningen med underställning av ärende, i vilket invändning framstälts men avdelningschefen funne patent böra meddelas, ansåge ämbetsverket — under förutsättning att i verkets instruktion nödiga garantier uppställdes för behörigt iakttagande av invändarens rätt — vara att föredraga framför ett sådant ordnande av saken, att besvärsrätt tillerkändes invändaren. Givetvis borde emellertid underställning med därav följande tidsutdräkt ej ifrågakomma för sådana fall, där invändaren t. ex. endast påfordrat strykande av visst patentanspråk och sökanden i anledning därav avstått från detta anspråk.

Angående organisationsförslagets närmare innebörd och innehållet i övrigt i de däröver avgivna yttrandena tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse härför, som chefen för handelsdepartementet i dag lämnat vid behandlingen av den på nämnda departement ankommande frågan om stat för patent- och registreringsverket m. m.

Frågan om revision av patentlagstiftningen i dess helhet har sedan länge stått på dagordningen utan att ännu hava kunnat bringas till sin lösning. Med hänsyn härtill kunde det måhända anses mindre lämpligt att, såsom nu blivit ifrågasatt, vidtaga ändringar i patentförordningen på enstaka punkter. De föreslagna författningsändringarna synas mig dock vara av sådan natur, att de kunna genomföras oberoende av den pågående revisionen. Mot förslaget om patentansöknings avförande med återupplivningsrätt har jag intet att erinra. Vad angår den föreslagna besvärssavdelningen lär en sådan vara nödvändig för omorganisationsförslagets genomförande. Visserligen torde det hittills icke hava förekommit, att i vårt land inom samma institution inrymmas två instanser, men i förevarande fall få dock betänkligheterna vika för de fördelar, som den nya besvärssinstansens inrättande inom verket självt medför. Då tillbörlig hänsyn vid bestämmelsernas utformning tagits såväl till de patent-sökandes som till allmänhetens berättigade intressen, är jag beredd att i huvudsak tillstyrka det framlagda förslaget till författningsändringar.

I några av de inkomna yttrandena har, såsom nämnts, anmärkts, att det föreslagna avförandet av vissa patentärenden icke borde göras obligatoriskt. I anslutning till vad chefen för handelsdepartementet härom anfört finner jag dock tillräcklig anledning icke föreligga att frångå de sakkunnigas förslag härutinnan. Det synes mig emellertid skäligt, att lättnad så till vida beredes i villkoren för avfört ärendes återupplivning, att återupplivningsavgiften sänkes till 25 kronor. Då även chefen för handelsdepartementet funnit en dylik sänkning önskvärd, har jag i detta avseende ändrat författningsutkastet.

I fråga om den utomstående sakkunskapens medverkan å besvärssavdelningen vill jag erinra, att § 4 mom. 2 i den för patent- och registreringsverket gällande instruktionen stadgar, att, då för utredning av förekommande ärenden finnes erforderligt inhämta yttrande från sakkunnig, som ej är hos ämbetsverket anställd, verket äger att i sådant hänseende anlita den eller de personer, vilka i varje fall finnas lämpliga. Det behov av utomstående sakkunskap, som kan göra sig gällande för mellaninstansen, synes mig, åtminstone tillsvidare i avvaktan på närmare erfarenhet härutinnan, kunna tillgodoses på den väg, instruktionen för ämbetsverket redan nu öppnar. Jag anser mig därför böra förorda den föreslagna sammansättningen av besvärssavdelningen. Beträffande frågan om besvärsrättens utsträckning jämväl till den, som i patentärende gjort invändning, anser jag lika med patent- och registreringsverket den föreslagna anordningen med underställning av ärende, i vilket invändning framställtts men avdelningschefen funnit patent böra meddelas, vara att föredraga framför ett sådant ordnande av frågan, att besvärsrätt tillerkännes invändaren.

De sakkunnigas utkast till ändringar i patentförordningen har förtydligats i fråga om reglerna för beslutförhet i besvärssavdelningen samt kompletterats med en bestämmelse om rätt för sökanden att, därest besvärssavdelningens beslut i underställt invändningsärende gått honom emot, fullfölja talan hos Kungl. Maj:t. I överensstämmelse med vad numera är brukligt har besvärstiden angivits i månader i stället för i dagar. Därjämte hava vissa jämkningar av

huvudsakligen formell natur vidtagits. Sålunda har, bland annat, tydligare utmärkts, att avförande endast får ske, då svar å föreläggande helt uteblivit.

De av mig nu förordade författningsändringarna böra träda i kraft den 1 juli 1931, från och med vilken dag den föreslagna nya organisationen för patent- och registreringsverket är avsedd att träda i tillämpning. I fråga om förelägganden och beslut, som av ämbetsverket givits före nämnda dag, torde emellertid nu gällande bestämmelser fortfarande böra gälla.»

Föredraganden uppläser härfter det sålunda överarbetade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent* av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets yttrande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Bilaga.

Förslag
till
L a g
om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884
(nr 25) angående patent.

Härigenom förordnas, att 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent, vilka lagrum ändrats, 5, 6 och 8 §§ genom lag den 9 maj 1902 (nr 45) och 7 § senast genom lag den 23 april 1920 (nr 162), skola — 7 och 8 §§ i nedan intagna delar — erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Finner patentmyndigheten, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. honom ålegat, skall patentmyndigheten hålla sökanden till handa eller, om fullständig adress uppgivits, med posten till honom översända skriftlig under rättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, skall patentmyndigheten avföra ansökningen såsom återtagen; ägande sökanden dock att återuppliva densamma genom att inom fyra månader från utgången av förenämnda tid till patentmyndigheten inkomma med yttrande och en avgift (återupplivningsavgift) av tjugufem kronor.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom tid, som i andra stycket stadgas, med yttrande och återupplivningsavgift, men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

6 §.

Finner patentmyndigheten, att uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därå må meddelas, eller att uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller att sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, ej visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller att sökande underlåtit att erlægga ansökningsavgift, skall patentmyndigheten på sätt i 5 § sägs lämna sökanden skriftlig underrättelse därom med föreläggande för honom att inom viss tid skriftligen yttra sig över anmärkningen och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, äge vad i 5 § andra stycket stadgas motsvarande tillämpning.

Inkommer sökanden inom tid, som i första stycket sägs, med yttrande eller inom fyra månader från utgången av sagda tid med yttrande och återupplivningsavgift, men avhjälpes anmärkt brist icke inom föreskriven tid, äge patentmyndigheten avslå ansökningen.

7 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, avslå ansökningen, låte patentmyndigheten, efter underrättelse därom till sökanden på sätt i 5 § sägs, i allmänna tidningarna införa kungörelse om ansökningen med uppgift å dess huvudsakliga innehåll; hålle ock ansökningshandlingarna hos patentmyndigheten tillgängliga för en var, som önskar därav taga kännedom.

Under — — — — — patentansökningen.

Inom — — — — — erlagts.

Efter — — — — — avgörande.

Möter — — — — — offentliggöras.

8 §.

Har — — — — — fall.

Är sökanden missnöjd med beslutet, äge han att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos patentmyndighetens besvärsavdelning anföra besvär. Vid besvären foge sökanden en avgift (besvärsavgift) av sjuttiofem kronor, vid äventyr, om avgiften icke erlagts före nämnda tids utgång, att besvären icke upptagas till prövning.

Patentmyndighetens besvärsavdelning skall bestå av patentmyndighetens chef såsom ordförande samt tre av Konungen utsedda tekniskt kunniga ledamöter; i handläggning och avgörande av ärende, vars beskaffenhet sådant påfordrar, skall deltaga en av Konungen inom patentmyndigheten därtill förordnad rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningen är beslutför, när förutom patentmyndighetens chef och i förekommande fall den rättskunnige ledamoten minst två av de övriga ledamöterna äro tillstädes. Såsom besvärsavdelningens beslut gälle den mening, varom flertalet förenar sig, eller vid lika röstetal den mening, som biträdes av ordföranden. Besvärsavdelningen äge att till utredning i ärende, som ankommer på dess prövning, låta vid allmän domstol höra vittnen. Närmare bestämmelser om besvärsavdelningens verksamhet meddelar Konungen.

Angående underrättelse om beslut, enligt vilket besvärsavdelningen funnit patentansökning icke kunna bifallas, gälle vad i första stycket sägs.

Över sådant beslut äge sökanden att vid talans förlust inom två månader från beslutets dag hos Konungen anföra besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931 men äger icke tillämpning i fråga om förelägganden och beslut, som av patentmyndigheten givits före nämnda dag.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 24 februari 1931.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden CHRISTIANSSON,
EDELSTAM,
STENBECK,
regeringsrådet AFZELIUS.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 13 februari 1931, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent*. I samband därmed hade till lagrådet för kännedom vid förslagens granskning överlämnats utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet i statsrådet samma den 13 februari, rörande patent- och registreringsverkets organisation.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av revisionssekreteraren William Hemberg.

Lagrådet yttrade:

Då efter föreläggande, som i 5 § första stycket avses, sökanden underlåter att inom föreskriven tid yttra sig i ärendet, skall patentmyndigheten enligt stadgandet i andra stycket avföra ansökningen »såsom återtagen», varvid dock återupplivningsrätt finnes. Som återupplivning av en återtagen patentansökan ej skall kunna äga rum, torde ur det föreslagna stadgandet orden »såsom återtagen» böra utgå. Då återupplivningsrätt i det i 7 § tredje stycket angivna fall icke föreligger, är motsvarande ändring där ej erforderlig.

Med den lydelse 8 § första stycket äger, kommer där att avses beslut, som i 5 § sista stycket och 6 § sista stycket sägs, så ock avslagsbeslut, som jämlikt 7 § meddelats efter kungörelse. Såsom framgår av departementschefens yttrande kan beslut av sistnämnda slag komma att efter underställning givas av patentmyndighetens besvärsavdelning. Då ett efter underställning av nämnda avdelning meddelat beslut skall överklagas hos regeringsrätten och således omfattas av det i 8 § näst sista stycket upptagna stadgandet, får lagrådet hemställa om sådan jämkning i första styckets lydelse, att där endast kommer att avses beslut av patentmyndigheten, vilket ej givits å besvärsavdelningen. Denna jämkning är av betydelse främst med hänsyn till avfattningen av andra stycket.

Vid bifall till sistnämnda hemställan kräves ändring i förslagens ingress.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråde, GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSONN HOLMBÄCK, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, lagrådets den 24 februari 1931 avgivna utlåtande över det den 13 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 5, 6, 7 och 8 §§ förordningen den 16 maj 1884 angående patent*.

Föredraganden redogör för utlåtandet samt hemställer, att, sedan de av lagrådet förordade ändringarna i förslaget vidtagits, detsamma måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställer förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gösta Tidelius.

*Bilaga.***U t k a s t**

till

ändringar i förordningen den 16 maj 1884 ang. patent.

(Avgivet av de sakkunniga.)

5 §.

Finner patentmyndigheten, att sökanden ej fullgjort vad enligt 4 § 1 mom. honom ålegat, skall patentmyndigheten hålla sökanden till handa eller, om fullständig adress uppgivits, med posten till honom översända skriftlig underrättelse därom med föreläggande för sökanden att inom viss tid skriftligen yttra sig med anledning av sålunda framställd anmärkning och avhjälpa förefintlig brist.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid avgiva infordrat yttrande, skall patentmyndigheten avföra ansökningen såsom återtagen; ägande sökanden emellertid att återuppliva densamma genom att inom 120 dagar från utgången av förenämnda tid till patentmyndigheten inkomma med dylikt yttrande, varvid skall fogas en avgift (återupplivningsavgift) av 50 kronor, vid äventyr, om avgiften icke erlagts före den sålunda stadgade tidens utgång, att yttrandet icke upptages till prövning.

Avgiver sökanden inom tid, som i första stycket sägs, eller, med bifogande av återupplivningsavgift, inom tid, som i andra stycket stadgas, infordrat yttrande, men underlåter han därvid avhjälpa anmärkt brist, äge patentmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

6 §.

Finner patentmyndigheten, att uppfinningens föremål icke är av sådan beskaffenhet, att patent därpå må meddelas, eller att uppfinningen uppenbarligen icke är ny, eller att sökande, vilken uppgivit annan såsom uppfinnare, ej visat, att han är dennes rättsinnehavare, eller att sökande underlåtit att erlagga avgift, som i 4 § 3 mom. sägs, skall patentmyndigheten så som i 5 § stadgas för där avsedda fall delgiva sökanden skriftlig underrättelse därom med föreläggande för sökanden att inom viss tid skriftligen yttra sig med anledning av sålunda framställd anmärkning och, där sådant icke med hänsyn till beskaffenheten av anmärkt brist är uteslutet, avhjälpa bristen.

Underlåter sökanden att inom föreskriven tid avgiva infordrat yttrande, äge vad i 5 § andra stycket för där avsedda fall stadgas motsvarande tillämpning.

Avgiver sökanden inom tid, som i första stycket sägs, eller, med bifogande av återupplivningsavgift, inom 120 dagar från utgången av förenämnda tid infordrat yttrande, men underlåter han därvid avhjälpa anmärkt brist, äge patentmyndigheten avslå ansökningen.

7 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att, efter ty i 6 § sägs, avslå ansökningen — — — tryck offentliggöras.

8 §.

Har patentansökning — — — avsedda fall.

Är sökanden missnöjd med beslutet, äge han att vid talans förlust innan klockan 12 å 60:de dagen från beslutets dag hos patentmyndighetens besvärsavdelning anföra besvär, varvid skall bifogas en avgift (besvärsavgift) av 75 kronor, vid äventyr, om avgiften icke erlagts före nämnda tids utgång, att besvären icke upptagas till prövning.

Patentmyndighetens besvärsavdelning skall bestå av patentmyndighetens chef såsom ordförande samt tre av Konungen utsedda tekniskt kunniga ledamöter; varjämte i handläggning av ärende, vars beskaffenhet sådant påfordrar, skall delta en av Konungen inom patentmyndigheten därtill förordnad rättskunnig ledamot. Besvärsavdelningen är beslutför, när förutom patentmyndighetens chef eller den rättskunnige ledamoten minst två av de övriga ledamöterna äro tillstädes. Besvärsavdelningen äge att till utredning i på dess prövning ankommande ärende låta vid allmän domstol avhöra vittnen eller sakkunniga. Närmare bestämmelser om besvärsavdelningens verksamhet meddelas av Konungen.

Över beslut, varigenom besvärsavdelningen ogillat eller icke till prövning upptagit hos densamma anförda besvär, äge sökande att vid talans förlust innan klockan 12 å 60:de dagen från beslutets dag hos Konungen anföra besvär.